

IZ SODOBNE MAKEDONSKE LIRIKE

T A J N A — I G R A — S M I S E L

Slavko Janevski

Lepljivo je dno reke
od mnogih oči, mnogih oči,
skoznjo se pretaka zrela mesečina
in temna pesem
in zlati ženski lasje.

Nikar ne zaspi v njej —
pesek ti bo sedel na čelo,
ribe ti bodo padle v dlani,
na vsakem očesu ti bo ugasnila
vlažna školjka.

Če že prideš, skrivaj, pod večer —
izpij kapljo nočnega počitka,
odtrgaj struno s temne pesmi,
zlat pramen zlatih las
in dolgo poslušaj, kaj šumi val.
Polnejši boš za skrivnost,
za igro,
za smisel.

Prebil boš noč
(dokler ne sine sončevo rezilo)
za vse, v reki izgubljene.

P Š E N I C A

Blaže Konески

Drzna postavnost deklet,
ki se ne boje svojih prsi.
Modre cvetove imajo v laseh,
roke čvrsto ob telesu,
a prsti vendar hote žejno izproženi
za prvi dotik.

Ah, to je dekliški zbor,
stoječ do roba odra,
čakamo, da nas objame kot sladek val,
a nas zaneso samo zvoki silne pesmi,
ki navduši — in razžalosti.

NEBO MI RECI

Aco Šopov

Reci mi: Nebo. Moje nebo.
Reci mi: Nebo tišine.
In jaz, stebelce v temnem gozdu krvi,
se bom iztrgal z vso svojo večno nemočjo
in zrasel visoko, visoko, visoko,
visoko kot topla človeška zenica,
postal bom nebo, tvoje nebo,
nebo Danice.
Samo, ne govori mi, da sem slab,
ne govori, prešibak si,
da bi še travam pogledal v oči,
ne govori, da od trav
šume v meni samo najkrhkejše.
Skrij, zamolči danes resnico
za neki jutri, bolj današnji od današnjega.

Reci mi: Nebo. Moje nebo.
Reci mi: Nebo tišine.

V SLEHERNEM OČESU

Gogo Ivanovski

V slehernem očesu najdemo drobec razumevanja.
Oči so most mavrice,
ki spaja skrivnosti ljudi
v tihem oplojevanju.